

บทที่ 1

บทนำ

ปัญหาและความเป็นมาของปัญหา

การจัดการศึกษาให้กับประชาชนในประเทศนับว่าเป็นสิ่งที่มีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะช่วยส่งเสริมให้ประชาชนได้มีความรู้ ความสามารถ รู้จักใช้ความคิด มีเหตุผล มีทัศนคติและค่านิยมที่ดี และยังช่วยส่งเสริมให้ประชาชนในประเทศเป็นพลเมืองที่ดีมีคุณภาพและประสิทธิภาพ อันเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาประเทศชาติให้มีความเจริญก้าวหน้า การได้รับการศึกษาเป็นสิทธิของประชาชนอย่างหนึ่ง ดังกฎหมายรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย 2540 ที่ได้กล่าวถึงสิทธิด้านการศึกษาของบุคคลไว้ว่า บุคคลย่อมมีสิทธิเสมอกันในการรับการศึกษาขั้นพื้นฐานไม่น้อยไปกว่า 12 ปี ที่รัฐจะต้องจัดให้ทั่วถึงและมีคุณภาพโดยไม่เก็บค่าใช้จ่าย การที่รัฐมุ่งเน้นให้การศึกษาขั้นพื้นฐานแก่บุคคลเป็นผลเกี่ยวเนื่องและสอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 9(พ.ศ. 2545 – 2549) ที่ยึดคนเป็นศูนย์กลางของการพัฒนาในทุกมิติอย่างเป็นองค์รวม

นอกจากนี้พระบรมราโชวาทของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวที่ว่าการพัฒนาคนให้คุณภาพดี จะนำไปพัฒนาชาติก็คือ การศึกษา การให้การศึกษาที่มีคุณภาพจะช่วยพัฒนาคนให้มีความดี คือเป็นทั้งคนเก่งและคนดี สอดคล้องกับคำนิยามที่ว่า การศึกษาคือการเจริญงอกงาม (ประวิตร ชูศิลป์, 2542 : 8)

รัฐบาลได้ให้ความสำคัญต่อการจัดการเรียนการสอนในทุกสาขาวิชา พลศึกษาเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการทางการศึกษา ที่จะช่วยพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนในชาติ ดังที่ วาสนา อุกาอภิสิทธิ์ (2544 : 6) กล่าวว่า วิชาพลศึกษาซึ่งเน้นการศึกษามแขนงหนึ่งนั้นมุ่งเน้นให้ผู้เรียนเกิดการพัฒนาหรือเกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ และสังคม เช่นเดียวกับวิชาอื่นๆ แต่ใช้กิจกรรมการออกกำลังกาย (กีฬา) เป็นสื่อ และกิจกรรมเหล่านั้นได้รับการคัดสรรเป็นอย่างดีแล้ว ในการเรียนรู้พลศึกษาผู้เรียนจะได้รับโอกาสให้เข้าร่วมในกิจกรรมทางกายและกีฬาทั้งประเภทบุคคลและประเภททีมอย่างหลากหลายทั้งของไทยและสากล นอกจากนี้ผู้เรียนจะได้พัฒนาศักยภาพทางกายอย่างเต็มที่แล้ว ยังได้เรียนรู้และฝึกตนเองตามกฎ กติกา ระเบียบ และหลักการทางวิทยาศาสตร์ จากการแข่งขันและการทำเนร่วมกันเป็นทีมอีกด้วย ยิ่งไปกว่านั้นการได้รับประสบการณ์จากการลงมือปฏิบัติด้วยตนเองตามความถนัด ความสนใจ และร่วมเสริมสร้างให้ผู้เรียนรักการออกกำลังกายมากขึ้น ไปอีก (กรมวิชาการ, 2545 : 2)

จะเห็นได้ว่าวิชาพลศึกษาเป็นวิชาที่มีความสำคัญวิชาหนึ่งในกระบวนการศึกษา เพราะวิชาพลศึกษาช่วยให้ผู้เรียนเกิดการพัฒนา ในด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม สติปัญญา คุณธรรม จริยธรรม ครบทุกด้านได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งกิจกรรมทางพลศึกษาจะส่งผลให้ผู้เรียนเป็นผู้มี สุขภาพ พลานามัยที่แข็งแรง สมบูรณ์ ปราศจากโรคภัยไข้เจ็บ ทั้งยังเป็นวิชาที่ส่งเสริมทางด้าน ความคิด ให้รู้จักคิดเป็น ทำเป็น และรู้จักแก้ปัญหาต่างๆ ได้ด้วยตนเอง รักการทำงาน สนใจที่จะมีส่วนร่วมในกิจกรรมของส่วนรวมตามวิถีทางของระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข เป็นการสร้างวินัยในตนเองจากการได้รับการปลูกฝังจากการเรียนวิชาพลศึกษา(วาสนา คุณาอภิสิทธิ์, 2539 : 188)

ในการจัดการเรียนการสอนให้กับนักเรียน ถือได้ว่าครูเป็นบุคคลที่สำคัญยิ่งในการจัดดำเนินการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ของหลักสูตร ทั้งนี้เพราะว่าหน้าที่ของครูนั้นเกี่ยวพันใกล้ชิดกับนักเรียนโดยตรง หน้าที่สำคัญของครูคือ “การสอน” ซึ่งการสอนเป็นวิธีการที่ทำให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ได้รวดเร็วและมีประสิทธิภาพ ดังที่ วรศักดิ์ เพียรชอบ (2527 : 2) กล่าวว่า การเรียนการสอนพลศึกษาในโรงเรียนจะประสบผลสำเร็จมากน้อยเพียงใดขึ้นอยู่กับความสามารถของครูพลศึกษา และ ถัดจากวัลย์ บุญจิตรี (2538 : 3) กล่าวว่า ครูผู้สอนมีบทบาทสำคัญยิ่งที่จะทำให้การเรียนการสอนบรรลุเป้าหมายที่หลักสูตรกำหนดไว้ เพราะเป็นผู้จัดการเรียนการสอนให้แก่ นักเรียน ครูจึงต้องรู้ถึงวิธีการที่จะทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ทั้งในด้านพุทธิพิสัย จิตพิสัย และทักษะพิสัย

นอกจากนี้ จรูญ ดอกบัวแก้ว (2538 : 8) กล่าวไว้ว่า คำว่า “ครู” มีคำนิยาม หมายถึงผู้สั่งสอนศิษย์ แต่ความจริงแล้ว “ครู” มีความหมายเกินกว่านี้มากนัก คือ เป็นทั้งบุรุษนุษยบุคคลแม่พิมพ์ของชาติ และเป็นผู้ซึ่งต้องประพฤติตนให้เป็นตัวอย่างแก่สังคม ส่วน วรศักดิ์ เพียรชอบ (2527 : 33) ได้กล่าวว่า เมื่อวิชาพลศึกษามีบทบาทสำคัญในการพัฒนาคนแล้ว องค์กรประกอบที่สำคัญที่จะทำให้อาชีพพลศึกษาได้บรรลุในการพัฒนาคนได้ก็คือผู้สอน และวิธีสอนที่มีประสิทธิภาพ ครูพลศึกษาจึงเป็นหัวใจสำคัญของวิชาพลศึกษาเพราะเหตุที่ว่า ครูพลศึกษาเป็นผู้ที่มีบทบาทสำคัญที่สุดในการจัดการเรียนการสอนด้านพลศึกษาในโรงเรียน

ครูผู้สอนจึงมีบทบาทสำคัญยิ่งที่จะทำให้การเรียนการสอนบรรลุเป้าหมายที่หลักสูตรกำหนด เพราะครูผู้สอนเป็นผู้จัดการเรียนการสอนให้แก่ผู้เรียน ครูจึงต้องรู้ถึงวิธีการที่จะทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ เกิดการพัฒนาและเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมไปในทางที่พึงประสงค์ ปัจจุบันแนวคิดทางการศึกษาได้ปรับเปลี่ยนไป “พฤติกรรมกรรมการสอนของครู” จึงจำเป็นต้องเปลี่ยนไปด้วย (ถัดจากวัลย์ บุญจิตรี, 2538 : 3) สอดคล้องกับที่ บลูม (Bloom, 1981 : 10) กล่าวว่า หากผู้สอนได้ปรับปรุงการเรียนการสอนให้มีคุณภาพมากขึ้น จะส่งผลให้ผู้เรียนเรียนรู้ได้ดีขึ้น

พฤติกรรมการสอนของครูพลศึกษามีความสำคัญอย่างยิ่งในการพัฒนาการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาให้บรรลุวัตถุประสงค์ เพื่อให้นักเรียนเกิดการพัฒนาทางอุดมคติของวิชาพลศึกษาทั้ง 5 ด้าน ครูพลศึกษาจะต้องปรับปรุงคุณภาพของตนเองเพื่อให้สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ดียิ่งและลดข้อบกพร่องต่างๆ เพราะวิชาพลศึกษาเป็นวิชาเรียนที่ครูพลศึกษาจะต้องส่งเสริมให้มีคุณภาพสูงขึ้น วิชาพลศึกษาจะดีมาน้อยเพียงใด ขึ้นอยู่กับครูพลศึกษาเป็นกำลังหลัก ผลสัมฤทธิ์ในการจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษาขึ้นอยู่กับพฤติกรรมของครูพลศึกษาและคุณภาพของครูพลศึกษา (ประชา ฤๅษุดกุล, 2536 : 8) นอกจากนี้ วาสนา ฤๅษะภักดิ์ (2539 : 188) กล่าวว่า ครูพลศึกษาต้องสอนให้นักเรียนคิดเป็นทำเป็น รู้จักแก้ปัญหาต่างๆ ได้ด้วยตนเอง สอนให้นักเรียนรักการทำงาน สนใจที่จะมีส่วนร่วมในกิจกรรมของส่วนรวมตามวิถีทางของระบอบการปกครองแบบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข

นอกจากนี้การสอนวิชาพลศึกษาเป็นการสอนที่บุคคลอื่นเห็นได้ชัดเจน พฤติกรรมการสอนของครูพลศึกษาจะดีหรือไม่ดี จึงตกอยู่ในสายตาของคนทั่วไปได้ง่ายกว่าครูที่สอนวิชาอื่นๆ ถ้าพฤติกรรมการสอนของครูพลศึกษาเป็นไปอย่างมีระบบ แบบแผน ขึ้นตอน นอกจากจะทำให้ นักเรียนเกิดการเรียนรู้และมีทัศนคติที่ดีต่อวิชาพลศึกษาแล้ว ยังเป็นการสร้างภาพพจน์ที่ดีให้กับวิชาพลศึกษาแก่บุคคลทั่วไปที่พบเห็นด้วย ในทางตรงข้ามถ้าพฤติกรรมการสอนของครูพลศึกษาไม่ดี นอกจากจะเกิดผลเสียต่อการเรียนรู้ของนักเรียนแล้ว ยังทำให้บุคคลทั่วไปมองครูพลศึกษาตลอดจนถึงวิชาชีพพลศึกษาไปในทางที่ไม่ดีด้วย ฉะนั้นครูผู้สอนควรมีการปรับปรุงพฤติกรรม การสอนของตนเอง เพราะการปรับปรุงพฤติกรรมการสอนของตนเองอยู่เสมอ จะส่งผลไปยังนักเรียน ทำให้ประสิทธิภาพในการเรียนของนักเรียนดีขึ้น การที่ครูจะทำการพัฒนาการสอนของตนเองได้นั้น ครูจำเป็นต้องสำรวจตรวจสอบพฤติกรรมการสอนของตนเอง เริ่มต้นด้วยตรวจสอบพฤติกรรมสอนจนถึงการประเมินผลการสอน พฤติกรรมสอนนับว่าเป็นสิ่งที่มีความสำคัญ เพราะเป็นกระบวนการที่ช่วยตัดสินความมีประสิทธิภาพในการสอน ผลของการประเมินจะช่วยให้ครูได้เห็นภาพสะท้อนว่าตนเองเป็นเช่นไร ทำหน้าที่ได้ครบถ้วนและเต็มความสามารถหรือไม่ มีส่วนบกพร่องและสมควรได้รับการแก้ไข เพื่อให้การเรียนของนักเรียนและการสอนของครูบรรลุเป้าหมายตามต้องการ (ดวงเดือน พยอมหอม, 2540 : 2)

จากความสำคัญดังกล่าว จะเห็นได้ว่าการสังเกตพฤติกรรมการสอนเป็นสิ่งจำเป็นในการพัฒนาการเรียนเป็นแนวทางช่วยให้ครูมีพฤติกรรมการสอนพลศึกษาดีขึ้น จะส่งเสริมให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้อย่างมีระบบ แบบแผน ขึ้นตอน มีทัศนคติที่ดีต่อวิชาพลศึกษาเป็นการชี้ให้เห็นถึงพฤติกรรมสอนที่ดีมีประสิทธิภาพ ผู้วิจัยในฐานะเป็นครูผู้สอนวิชาพลศึกษาผู้หนึ่งในโรงเรียนประถมศึกษา ตั้งกวดำรงงานเขตพื้นที่การศึกษาปัตตานี เขต 2 มีความตระหนักถึงความสำคัญ

ของพฤติกรรมการสอน มีความสนใจที่จะศึกษาพฤติกรรมการสอนของครูพลศึกษาในโรงเรียน ประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาปัตตานี เขต 2 โดยการสังเกตพฤติกรรมการสอน ของครูพลศึกษาว่ามีพฤติกรรมการสอนเป็นอย่างไร มีพฤติกรรมการเรียน การสอนใดบ้างที่ควร ได้รับการช่วยเหลือหรือควรปรับปรุงแก้ไข อันจะเป็นข้อมูลพื้นฐานในการช่วยให้ ครูผู้สอน ผู้บริหาร ศิษยานุศิษย์ และผู้เกี่ยวข้องทางการพลศึกษาสามารถปรับปรุงแก้ไขพฤติกรรมการสอน ของครูพลศึกษาอันจะทำให้การเรียนการสอนวิชาพลศึกษาได้บรรลุผลตามจุดมุ่งหมายของ หลักสูตรและมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาพฤติกรรมการสอนพลศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาปัตตานี เขต 2
2. เพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมการสอนพลศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาปัตตานี เขต 2 ที่มีขนาดโรงเรียนต่างกัน
3. เพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมการสอนพลศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาปัตตานี เขต 2 ระหว่างครูผู้สอนที่มีวุฒิทางพลศึกษากับครูผู้สอนที่ ไม่มีวุฒิทางพลศึกษา
4. เพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมการสอนพลศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาปัตตานี เขต 2 ระหว่างครูผู้สอนพลศึกษาที่มีประสบการณ์ในการสอนต่างกัน

สมมติฐานของการวิจัย

1. ระดับพฤติกรรมการสอนพลศึกษา ระหว่างครูผู้สอนพลศึกษาในโรงเรียน ประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาปัตตานี เขต 2 ทั้ง 5 ขนาด โรงเรียนแตกต่างกัน
2. ครูผู้สอนวิชาพลศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ปัตตานี เขต 2 ที่มีวุฒิทางพลศึกษากับ ไม่มีวุฒิทางพลศึกษา มีพฤติกรรมการสอนแตกต่างกัน
3. ครูผู้สอนวิชาพลศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ปัตตานี เขต 2 ที่มีประสบการณ์ในการสอนต่างกัน มีพฤติกรรมการสอนแตกต่างกัน

ความสำคัญและประโยชน์ของการวิจัย

1. ทำให้ทราบพฤติกรรมการสอนของครูพลศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาปัตตานี เขต 2
2. ทำให้ทราบพฤติกรรมการสอนพลศึกษา ของครูผู้สอนที่มีวุฒิทางพลศึกษาและไม่มีวุฒิทางพลศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาปัตตานี เขต 2
3. เป็นแนวทางให้ครูพลศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษาได้ตระหนักถึงพฤติกรรมการสอนที่ดี
4. เป็นข้อมูลในการพิจารณาการปรับปรุงการเรียนการสอนของครูพลศึกษา
5. ผลการวิจัยจะเป็นประโยชน์ต่อผู้บริหารการศึกษา นักวิชาการ ศึกษานิเทศก์ และผู้ที่เกี่ยวข้องทางการพลศึกษาอื่นๆ ได้หาทางปรับปรุงและพัฒนาการสอนพลศึกษา

ขอบเขตของการวิจัย

ในการศึกษาค้นคว้า การวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษาในเรื่องการสังเกตพฤติกรรมการสอนของครูพลศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาปัตตานี เขต 2

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ
 - 1.1 ประชากร คือ ครูผู้สอนพลศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาปัตตานี เขต 2 จำนวน 171 คน
 - 1.2 กลุ่มตัวอย่าง คือ ครูผู้สอนพลศึกษา เขต 2 จำนวน 120 คน
2. ตัวแปรที่ศึกษา
 - 2.1 ตัวแปรอิสระ มี 3 ตัว ได้แก่
 - 2.1.1 ขนาดของโรงเรียน
 1. ขนาดที่ 1 มีจำนวนนักเรียน 1 – 120 คน
 2. ขนาดที่ 2 มีจำนวนนักเรียน 121 – 200 คน
 3. ขนาดที่ 3 มีจำนวนนักเรียน 201 – 300 คน
 4. ขนาดที่ 4 มีจำนวนนักเรียน 301 – 499 คน
 5. ขนาดที่ 5 มีจำนวนนักเรียน 500 คน ขึ้นไป
 - 2.1.2 วุฒิทางการศึกษา
 1. มีวุฒิทางพลศึกษา

2. ไม่มีวุฒิทางพลศึกษา

2.1.3 ประสบการณ์ในการสอน

1. ต่ำกว่า 6 ปี
2. 6-10 ปี
3. 11 ปีขึ้นไป

2.2 คิวแปรตาม ได้แก่ พฤติกรรมการสอนของครูพลศึกษาในโรงเรียนประถมศึกษาศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาศรีสะเกษ เขต 2 ในด้านต่างๆ ดังนี้

- 2.1 ด้านคุณลักษณะส่วนตัวของครูผู้สอนพลศึกษา
- 2.2 ด้านการเตรียมการสอน
- 2.3 ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน
- 2.4 ด้านการจูงใจและเสริมแรงทางการเรียน
- 2.5 ด้านการใช้สื่อการเรียนการสอน
- 2.6 ด้านการปลูกฝังคุณธรรมและจริยธรรม
- 2.7 ด้านการประเมินผลการเรียนการสอน

นิยามคำศัพท์

พฤติกรรมการสอนพลศึกษา หมายถึง วิธีการแสดงออกที่ครูใช้ในการสอนพลศึกษา อันมีผลกระทบต่อการพัฒนาทางด้านต่างๆ ของนักเรียน ซึ่งได้แก่คุณลักษณะส่วนตัวของครูผู้สอนพลศึกษา การเตรียมการสอน การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน การจูงใจและเสริมแรงทางการเรียน การใช้สื่อการเรียนการสอน การปลูกฝังคุณธรรมและจริยธรรม และการประเมินผลการเรียนการสอน

โรงเรียนประถมศึกษา หมายถึง โรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาศรีสะเกษ เขต 2

ครูพลศึกษา หมายถึง ครูผู้สอนที่ได้รับมอบหมายให้ทำการสอนวิชาพลศึกษา ระดับประถมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาศรีสะเกษ เขต 2 ในปีการศึกษา 2547

ครูที่มีวุฒิ หมายถึง ครูผู้สอนที่จบการศึกษาสาขาวิชาเอกพลศึกษา หรือวิชาโทพลศึกษา

ครูที่ไม่มีวุฒิ หมายถึง ครูผู้สอนที่จบการศึกษาสาขาวิชาอื่น

การสังเกต หมายถึง การที่ผู้วิจัยเข้าไปสังเกตในชั้นเรียนขณะที่มีการเรียนการสอนตามปกติ และบันทึกลักษณะพฤติกรรมที่สังเกตได้ ลงในแบบสังเกตพฤติกรรมการสอนที่เตรียมไว้ตั้งแต่เริ่มเรียนจนจบคาบเรียน

แบบสังเกตพฤติกรรมการสอน หมายถึง แบบสังเกตพฤติกรรมการสอนของครูที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้นเอง เพื่อสังเกตพฤติกรรมการสอนของครูพลศึกษา ซึ่งได้ผ่านการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญ

คุณลักษณะส่วนตัวของครูผู้สอนพลศึกษา หมายถึง พฤติกรรมการสอนของครูพลศึกษาที่แสดงออกขณะสอน ซึ่งแต่ละพฤติกรรมเป็นส่วนประกอบของพฤติกรรมของครูผู้สอนพลศึกษาที่ดี

การเตรียมการสอน หมายถึง การคาดการณ์หรือการวางแผนการสอนไว้ล่วงหน้าเกี่ยวกับการเลือกวิธีสอน สื่อการเรียนการสอน และการวัดประเมินผลให้เหมาะสมกับวัยผู้เรียน เนื้อหาที่จะสอน และเวลาที่ใช้ในการจัดการเรียนการสอน เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามวัตถุประสงค์

การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน หมายถึง สภาพการณ์ของการจัดประสบการณ์ และการกระทำทุกอย่างที่จัดขึ้นจากความร่วมมือระหว่างผู้สอนกับผู้เรียน เพื่อให้การเรียนการสอนดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพ น่าสนใจ และผู้เรียนเกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมตามจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้

การจูงใจและเสริมแรงทางการเรียน หมายถึง การที่ครูได้สร้างสถานการณ์หรือใช้คำพูด เพื่อให้ผู้เรียนได้เกิดความสนใจ และส่งเสริมให้ผู้เรียนได้มีกำลังใจรักความก้าวหน้า เช่น การจัดกิจกรรมที่ทำให้นักเรียนมีส่วนร่วม หรือกล่าวชมเชยในการแสดงออกของนักเรียน เป็นต้น

การใช้สื่อการเรียนการสอน หมายถึง การที่ครูได้นำสื่อการเรียนการสอนมาใช้ เชื่อมโยงความรู้ เนื้อหาไปยังผู้เรียน ได้อย่างถูกต้องเหมาะสมกับกิจกรรมการเรียนการสอน เพื่อให้ นักเรียนได้รับความรู้ตามจุดประสงค์ของการเรียนการสอน

การปลูกฝังคุณธรรมและจริยธรรม หมายถึง การที่ครูได้สอดแทรกคุณธรรมและจริยธรรมในระหว่างการสอนทักษะกีฬาให้กับนักเรียนไปด้วย เช่น การสอนให้มีความขยันในการฝึกซ้อม การสอนให้ตรงต่อเวลา การสอนให้มีความซื่อสัตย์ เป็นต้น

การประเมินผลการเรียนการสอน หมายถึง กระบวนการที่นำเอาผลการวัดมาพิจารณาเปรียบเทียบกับเกณฑ์มาตรฐานอย่างใดอย่างหนึ่ง แล้วตัดสินออกมาว่าสูงหรือต่ำกว่าเกณฑ์ นำผลที่ได้มาตีความสรุปออกมาในเชิงคุณภาพว่าผู้เรียนมีความรู้ มีทักษะเพียงใด มีผลสัมฤทธิ์ในการเรียนอยู่ในระดับใด